

midlertidig Lovgivning som den, vi her staar overfor, var Grund til at foretage saa betydelige Ændringer, særlig ikke under Hensyn til, at de Grænser, der har været gældende de sidste Aar, er af meget ny Dato, og det ikke kan siges, at de økonomiske Forskydninger, som har fundet Sted i de senere Aar, vilde gøre det rimeligt at gøre Grænserne endnu videre end hidtil.

Jeg skal sluttelig bemærke, at Lovets Midlertidighed er blevet understreget i Folketinget ved Indføjelsen af en ny Paragraf, § 18, hvorefter Forslag angaaende Revision af den Lov, der her bliver Tale om, skal fremsættes inden den 1. November 1923. Da Ligningsmyndighederne ud over Landet meget snart skal optage Ligningsarbejdet, vilde det være meget ønskeligt, om Lovforslaget maatte faa en velvillig Modtagelse i det høje Ting og opnaa en ekstraordinær hurtig Behandling.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Bækgaard: Det er gaaet Kommunerne, som det er gaaet Staten, og som det for øvrigt er gaaet de fleste Institutioner i de sidste 6 Aar, at Kravene med Hensyn til Løsning af Opgaver har været i stærk Ud- vikling, og at Udgifterne er steget betyde- ligt. Man har derfor stadig været nødt til at søge Indtægterne forøget ved en forøget Skatteudskrivning. At det er sket i ud- strakt Grad, har vi sikkert alle Erfaring for; i de fleste Kommuner er det samlede Skatte- beløb fordoblet flere Gange. Da Kommunerne — det gælder navnlig Landkommunerne — ikke har mange Skatteobjekter eller mange Maader at skaffe sig Indtægt paa, har de været henvist til at dreje kraftigere paa Skatteskruen, men en saadan kraftigere Udnyttelse af de samme Skatteklender kan undertiden bevirke, at der aabenbarer sig Forhold, som trænger til Rettelse, og vi har derfor i de sidste Aar foretaget flere saadanne Rettelser.

Ved den stærke Udnyttelse af Ind- komstkatten blev bl. a. een Mangel meget iøjnefaldende, nemlig den, at der ikke var tilstrækkelig Adgang til at mindske Skatten for Familieforsørgere med mange Børn. Dette Forhold blev rettet ved den midlertidige Lov af 1. Marts 1920, idet der ved den blev fastsat et Fradrag af 200 Kr. for hvert Barn under 15 Aar. Ogsaa et andet Forhold viste sig paa Grund af Tallenes Stigning paa alle Omraader at være utilfredsstillende, nemlig Størrelsen af det Indkomstbeløb, som maatte nedsættes efter Ligningsmyndighedernes frie

Skøn; det blev ved samme Lejlighed sat op fra 800 og 1 000 til henholdsvis 1 000 og 1 300 Kr., ligesom man ogsaa udvidede Bevægelses- friheden med Hensyn til Procenten for For- højelse eller Nedsættelse af den anslaaede Indtægt, hvilke Procenttal blev forhøjet fra henholdsvis 25 og 65 til 30 og 70. Der er endvidere foretaget Ændringer for at for- hindre, at en skattepligtig Person kan slippe for at betale Skat, ligesom der er foretaget forskellige Ændringer for at gøre Forholdet mellem Opholds- og Erhvervskommunen saa retfærdigt som muligt. Som Helhed kan det vel siges, at Bestræbelserne er gaaet ud paa at lægge de stærkt stigende Skatter paa de Steder, hvor de bedst kan taales.

Som den højtærede Minister allerede har fremhævet, var imidlertid disse Bestemmelser, eller de fleste af dem, kun midlertidige, og Formaalet med Fremsættelsen af nær- værende Lovforslag er da at faa Gyldig- heden af de midlertidige Bestemmelser for- længet og samtidig dermed at faa enkelte nye indført. Jeg finder det ganske rimeligt, at en saadan Forlængelse sker, og at nær- værende Lovforslag ophøjes til Lov. Hvad Enkeltheder angaar, har den højtærede Indenrigsminister gjort Rede for dem, og jeg skal derfor indskrænke mig til i Tilslut- ning til den højtærede Ministers Udtalelser at anbefale Forslaget til Vedtagelse. Jeg skal tilføje, at jeg ogsaa gerne vil anbefale det til ekstraordinær hurtig Fremme. Der- ved vil vi sikkert gøre Kommunerne en Tjeneste, da Skatteligningen jo nu skal tage sin Begyndelse.

Bramsnæs: Som det fremgaar af den Stilling, det socialdemokratiske Parti har indtaget overfor dette Lovforslag i Folketinget, er vi i det store og hele vil- lige til at gaa med til Forslagets Bestem- melser. Kun paa et Omraade har vi ment, at der var Grund til at foreslaa Ændringer, nemlig med Hensyn til de alle- rede omtalte Bestemmelser om Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenterne ved Skattelig- ningen, om Børnefradragenes Størrelse og om Udvidelsen af Grænserne for det frie Skøns Anvendelse. Paa dette Punkt mener vi, at de i Lovforslaget fastsatte Takster med en Forhøjelse af henholdsvis 30 og 40 pCt. er for lave, og der blev jo fra vort Partis Side i Folketinget stillet Forslag om en Forhøjelse til henholdsvis 35 og 50 pCt. Ligeledes mener vi, at den Nedsættelsesprocent, som det i Forslaget er tilladt at anvende, nemlig 70, er for lav, og vort Parti stillede med Hensyn til denne Sats Forslag om en Forhøjelse til